

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sacros. Concilii Tridentini Canones Et Decreta

Gallemart, Jean

Coloniæ Agrippinæ, 1621

Capvt XV. Quolibet mortali peccato amitti gratiam, sed non fidem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39157

est, Christiani hominis pœnitentiam post lapsum multo
 aliam esse à baptismali; eaque contineri non modò cessa-
 tionem à peccatis, & eorum detestationem, *a* aut cor con-
 tritum & humiliatum; verùm etiam eorundem sacra-
 mentalem Confessionem saltem in voto, & suo tempore
 faciendam, & sacerdotalem Absolutionem; itemque Sa-
 tisfactionē per ieiunia, eleemosynas, orationes, & alia pia
 spiritualis vitæ exercitia; non quidem pro pœna æterna,
 qua vel Sacramento, vel Sacramenti voto vnà cum culpa
 remittitur; *β* sed pro pœna temporali; quæ, vt Sacræ literæ
 docent, non tota temper, vt in *b* Baptismo fit, dimittitur
 illis, qui gratiæ Dei quam *c* acceperunt, ingrati Spiritum
 sanctum contristauerunt, & *d* templum *e* Dei violari non
 sunt veriti. De qua pœnitentia scriptum est: Memor esto
 vnde excideris: age pœnitentiam, & prima opera fac. Et
 iterum: *f* Quæ secundum Deum tristitia est, pœnitentiam
 in salutem stabilem operatur. Et rursus: *g* Pœnitentiam
 agite, & facite fructus dignos pœnitentiæ.

a Psal. 50. *e*
 sacrificium.
 de pan. dist. 4.

b Ita & Flo-
 rent. Concilio
 in decretis
 Eugenij
 & Ephes. 4. *g*
 d. 1. Cor. 3.
 & Apoc. 2. c.
 quia sancti-
 tas, 50. dist. *c*
 c. miror. de
 pan. dist. 1.
 1. 2. Cor. 1. 7.
 & Mar. 3. *g*
 Luth. 1.

REMISSIONES.

*V*ide Sayr. de Sacram. in genere, lib. 2. cap. 2. q. 8. art. 3. vers. Quo
 supposito.

β Sed pro pœna temporali. *Exc.* Vide Fr. Emman. in explic. Bullæ
 Cruciatæ, fundam. 1. fol. 1. P. Aegid. de Sacram. tom. 2. disp. 4. n. 23.

CAPVT XV.

Quolibet mortali peccato amitti gratiam, sed
 non fidem.

ADVERSVS etiam hominum quorundam callida
 ingenia, qui *b* per dulces sermones & benedictio-
 nes seducunt corda innocentium, asserendum est, non
 modò infidelitate, per quam & ipsa fides amittitur, sed
 etiam quocumque alio mortali peccato, quamuis non
 amittatur fides, acceptam iustificationis gratiam amitti;
 quæ legis doctrinâ defendendo: *i* quæ à regno Dei non
 solùm

b instr. Casi
 27.

Rom. 16.

1. 1. Tim. 1.

21. Cor. 6.

solum infideles excludit, sed *a* & fideles quoque fornicarios, adulteros, molles, masculorum concubitores, fures, auaros, ebriosos, maledicos, rapaces, ceterosque omnes, qui lethalia committunt peccata; à quibus cum diuinæ gratiæ adiumento abstinere possunt, & pro quibus Christi gratia separantur.

CAPVT XVI.

De fructu iustificationis, hoc est, de merito bonorum operum, deq; ipsius meriti ratione.

HAc igitur ratione iustificatis hominibus, siue acceptam gratiam perpetuò conseruauerint, siue amissam recuperauerint, proponenda sunt Apostoli verba:

11. Cor. 15.

c. Heb. 6. c.

non est tam

iniustus, de

pen. dist. 2.

d. Heb. 10. in

fin. infr. c. 26.

b Abundate in omni opere bono, scientes quòd labor vester non est inanis in Domino. *c* non enim iniustus est Deus, vt obliuiscatur operis vestri, & dilectionis, quam ostendistis in nomine ipsius. Et, Nolite *d* amittere confidentiam vestram, quæ magnam habet remunerationem. Atque ideò benè operantibus vsque in finem, & in Deo sperantibus proponenda est vita æterna, & tamquam gratia filijs Dei per Christum Iesum misericorditer promissa, & tamquam merces ex ipsius Dei promissione bonis ipsorum operibus & meritis fideliter reddenda. Hæc est enim illa corona *e* iustitiæ, quam post

1. Tim. 4.

suam certamen & cursum repositam sibi esse aiebat Apostolus, à iusto iudice sibi reddendam: non solum autem sibi, sed & omnibus qui diligunt aduentum eius. Cum enim ille ipse Christus Iesus tanquam caput in membra, & tamquam vitis in palmites, in ipsos iustificatos iugiter virtutem influat, quæ virtus bona eorum opera semper antecedit, & comitatur, & subsequitur, & sine qua nullo pacto Deo grata, & meritoria esse possent; nihil ipsis iustificatis amplius deesse credendum est, quominus plenè illis quidem operibus, quæ in Deo sunt facta, diuinæ legi pro huius vitæ statu satisfecisse, & vitam æternam suo etiam tempore, si tamén in gratia decesserint,